

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21.06.1963, sp. zn. To pres 1/3

Číslo: 1/1964

Právní věta: I. Výrok rozsudku místního lidového soudu, kterým bylo uloženo provinilému občanu některé opatření podle § 31 odst. 1, 2, zák. č. 38/1961 Sb. o MLS, nelze považovat za rozhodnutí, které by se dotýkalo poškozeného. Proto není poškození oprávněn proti takovému výroku podat podle § 33 odst. 2 písm. a) zák. o MLS odvolání. II. Podle § 35 zák. o MLS postupuje okresní soud při rozhodování o odvolání proti rozhodnutí místního lidového soudu podle zásad obsažených v ustanoveních hlavy šestnácté tr. ř. Pro toto řízení platí tudíž také ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř., podle kterého odvolací soud přezkoumává mimo jiné jen správnost těch výroků, proti nimž odvolatel může podat odvolání. Z toho plyne, že podal-li poškozený nepřípustné odvolání proti rozhodnutí místního lidového soudu, nemůže okresní soud jako soud odvolací v rámci tohoto odvolání přezkoumávat správnost ostatních výroků, jakými jsou výrok o vině a výrok o uloženém opatření. III. I v řízení před místním lidovým soudem musí být nárok na náhradu škody vzniklé jednáním provinilého občana včas poškozeným uplatněn a zjištěna jeho skutečná výše. IV. Ze znění § 34 odst. 3 a 4 zák. o MLS vyplývá, že okresní soud v rámci odvolacího řízení může napravit pochybení v rozhodnutí místního lidového soudu vlastním rozhodnutím jen potud, pokud jde o nedostatečná pochybení. Za nepodstatná pochybení nelze považovat pochybení ve výroku o vině nebo výroku o opatření.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 21.06.1963

Spisová značka: To pres 1/3

Číslo rozhodnutí: 1

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Soudy

Předpisy: 141/1961 Sb. § 267 odst. 1
§ 254 odst. 1 38/1961 Sb. § 33 odst. 2 písm. a
§ 34 odst. 3
§ 34 odst. 4
§ 35

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Místní lidový soud v Písku uznal provinilce vinným proviněním proti socialistickému soužití podle § 19 písm. a) zák. o MLS, jehož se provinilý občan dopustil tím, že v hádce udeřil poškozenou násadou od koštěte a způsobil jí zranění. Bylo vysloveno napomenutí a povinnost nahradit náklady OÚNZ,

kteřé vzešly z provinění provinilého. Poškozené bylo doporučeno, aby se obrátila se svým nárokem na náhradu škody na okresní soud.

Okresní soud v Písku k odvolání poškozené změnil rozsudek místního lidového soudu tak, že provinilému uložil peněžitý trest (správně pokutu) ve výši 200,- Kčs.

Presidium krajského soudu v Českých Budějovicích ke stížnosti pro porušení zákona rozhodlo rozsudkem takto:

Rozsudek okresního soudu v Písku ze dne 20. února 1963 sp. zn. Mo 8/62 v celém rozsahu, jakož i rozsudek místního lidového soudu v Písku ze dne 29. listopadu 1962 sp. zn. M 79/62 ve výroku, jímž byla provinilému uložena povinnost náhrady nákladů, které vzešly OÚNZ v Písku z provinění provinilého, zrušil.

Odvolání poškozené podle § 34 odst. 1 zák. o MLS zamítl.

Z odůvodnění:

Proti rozhodnutí okresního soudu podal stížnost pro porušení zákona ve prospěch provinilého krajský prokurátor v Českých Budějovicích s tím, že okresní soud porušil zák. č. 38/1961 Sb. v ustanovení § 33 odst. 2 písm. a), protože k odvolání poškozené se nezabýval jen otázkou nepřiznání nároku na náhradu škody, nýbrž podstatou věci, a dále pak i v ustanovení § 34 cit. zák. proto, že rozhodl ve věci samé a uložil přísnější opatření než místní lidový soud.

Presidium krajského soudu přezkoumalo na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo (§ 267 odst. 1 tr. ř.) a zjistilo, že byl porušen zákon především napadeným rozsudkem okresního soudu, ale i z části rozsudkem místního lidového soudu.

Správně byl zjištěn skutkový děj a shledáno, že provinilý napadením a zraněním poškozené se dopustil provinění proti socialistickému soužití podle § 19 písm. a) zák. o MLS.

Zákonné je vyslovení trestu napomenutí místním lidovým soudem.

Když bylo rozhodnutí místního lidového soudu včas napadeno odvoláním pouze poškozené, mohlo směřovat, jak vyplývá z ustanovení § 33 odst. 2 písm. a) zák. o MLS, jen do výroku, který se jí přímo dotýká, to je výroku o náhradě jí způsobené škody. Měl tedy okresní soud přezkoumat jen tento výrok.

Místní lidový soud poškozené doporučil, aby se se svým nárokem na náhradu škody obrátila na okresní soud. Stalo se tak po právu, protože svou škodu nijak blíže nevyčíslila a zjištění přesné výše její škody by činilo potíže.

Odvolání poškozené mělo být proto zamítnuto jako bezdůvodné.

Výrok o opatření podle § 31 odst. 1 písm. a) zák. o MLS (uložení napomenutí) okresní soud k odvolání poškozené přezkoumávat nesměl.

Protože okresní soud k odvolání poškozené tento výrok o opatření přezkoumával, porušil zákon v ustanovení § 33 odst. 2 písm. a) zák. o MLS.

Tím, že okresní soud k odvolání poškozené změnil rozsudek místního lidového soudu tak, že provinilému uložil peněžitý trest (správně pokutu) ve výši 200,- Kčs, porušil zákon i v ustanovení § 34

odst. 4 zák. o MLS, protože okresní soud může k odvolání oprávněného účastníka opravit jen nepodstatná pochybení, čímž je třeba rozumět jen taková pochybení, která nemají vliv na rozhodnutí ve věci samé a jejichž opravou tedy nedojde ke změně rozhodnutí. Nepodstatnými pochybeními jsou např. údaje o datech provinilých občanů, nesprávná citace zákonných ustanovení, pochybení, že místní lidový soud neurčil lhůtu k majetkovému plnění apod. Změna opatření není změnou nepodstatnou. To tedy znamená, že pokud okresní soud k odvolání oprávněné osoby (co do výroku o opatření jen provinilého nebo okresního prokurátora) dospěje k závěru, že opatření neodpovídá zákonu, může jen v tomto výroku rozsudek místního lidového soudu zrušit a vrátit věc místnímu lidovému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

V rozporu s tím okresní soud po zrušení rozsudku místního lidového soudu uložil provinilému nezákonně peněžité trest (správně pokutu), tedy opatření dokonce přísnější, než které vyslovil místní lidový soud. Z ustanovení § 31 odst. 1 zák. o MLS vyplývá, že za nejmírnější opatření je považováno napomenutí a za nej přísnější pokuta ž do výše 500,- Kčs.

Presidium krajského soudu proto nezákonné rozhodnutí okresního soudu podle § 269 odst. 2 tr. ř. a § 40 zák. o MLS zrušilo a podle § 271 odst. 1 tr. ř. a § 34 odst. 1 zák. o MLS zamítlo odvolání poškozené.

Nezákonné je však i rozhodnutí místního lidového soudu v tom, že uložil provinilému povinnost náhrady nákladů „regresního řízení“ ve výši stanovené OÚNZ. To proto, že OÚNZ nárok na náhradu škody v řízení vůbec neuplatnil.

Proto v rozsudku místního lidového soudu byl tento výrok zrušen.